

Call no: B. (NS)PP139

Author: Prosoloni, Yitshak Hayim.

Title: Be-nisue he-hatan ... Yediyah Aryeh Hayim ... ben Mordekhai ... Nisim ... im ha-kalah Gratsyah ... bat ... Barukh Shaul Karavaligo ...

כותרת: בנסואַי החתן ... ידידיה אֲרֵיה חַיִם ... בֶן מְרַדְכִי ... נִסִים ...
עם הכללה גראצ'יא ... בת ... ברוך שאול קאראוואליו ...

Imprint: Livorno : Eliezer Saadon, [16--?]

דפוסה: ליוורנו : אליעזר סעדון, [16--?]

Collation: 1 broadside : woodcuts, designs ; 56 x 43 cm.

הערות: סוג הגליוון: שיר חתונה. שם החתן: ידידיה אֲרֵיה חַיִם בן מְרַדְכִי. שם הכללה: גראצ'יא בת שאול ברוך קאראוואליו. מקומות: סיינה. תחילת השיר: היום להשתקע יצאתி חוצה.

Subject: Epithalamia.
Hebrew poetry, Medieval - Italy.

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הוועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

גראציאן

בְּכָלֹת זֹאת הַשִּׁירָה הַסּוֹ
חַבּוּ כַּעַט וְדַמּוּ
הַנוֹּגְנִים בָּעֵת הַהִיא הַתְּמִידָו
נָנָן נְעִימֹת זֶמֶר
עֹזֶר אַחֲרֵיכֶם שְׂרִים קֹוד מְשֻׁבָּכוּ
לְמֹלֵפָנִי בְּלָה שִׁירָם הַפְּכָבוּ

גָּלְלה בְּיוּ מְرָאֵךְ מֶלֶךְ תִּמְלוֹבִי
עַל בָּל בְּנוֹת הַנְּנוּי טוֹבָת הַתוֹּאָר
עוֹז גָּאוֹה תְּרוּבִי
יעַדְעַ וַיַּשְׁבַּל טֻוב מִפְּךְ לֹא זָחוּ
זְאַיר צְנִיעָות בְּךְ כִּישְׁבִּיבִי זָהָר
גְּלָם בְּנַפְשֵׁיךְ נָחוּ
אַמְּדֵר לְרָאֵישָׁר לְוִית חַן נִתְּתָּ
גַּל בְּנֵעַטְרָת פּוּ הַיּוֹם נִטְלָת

אחר דברים אלה
נכח שני רעים אומר הביעו
קזול נשאו יתרו ברך לקחו
ב' באמונה לשחקים נברו
ענו וכלה דברו

נוֹחַל לְצֹר יִשְׁעָנוּ
וֹאֶל לְבָרֶךָ לְמוֹ
רִבָּח מָאֵד פְּרִיכָּנוּ
בְּיִתְּמָם בְּבֵית בֶּן פְּרִיזָּן
שְׁרִים בְּכָל הָאָרֶץ
יִהְיוּ בְּשַׁׁאֲלָמָדָה
וּבְפִזְדָּבָדָה רַאֲשָׁת פְּרִיךָ
גִּבְּרָ שְׁנָם עַד עַדָּן

עוזר כל שנות חיימו
לבם יהיה בטוח
על לב ושבחת רוח
תוך אהלים ישמעו
כבוד ורונו ועו"ש
נא ינהלו נמעל
נובה נילא הצעיל
הם יאכלו ישבעו

וְיֹשֵׁב בְּסַתֶּר עָלִיוֹן
אֶל הַיְּהוּדָה כְּבָעָנוֹן
יְהִסְּלָעָנִי אֲבִיוֹן
וְעַמְּנוֹ פְּרִיאָנוֹן
יְקִים דְּבָר חָנוֹן
יְרָקִיד לְבָנוֹן שְׁרִיאָן
וּבְשֻׁוב יְהִירָה צְיוֹן
יְרָאָם כְּבָוד רָום חַבְיוֹן

בָּהֶם וְדוֹמִים אַתָּה רְאֵיתָ ?
שׁוֹרְסִים לְטוֹבָה הַמֶּה
בְּחָנָן וְחוֹדָר בְּנוֹי הַדָּר וְיוֹפִי
שְׁזָובִים וְחַמְדִים מִפּוֹ אָפִירָה
מָה טֹוב וְמָה גָּעִים כִּי הֵם נִצְמָרוֹ
יֵעֶד לְעוֹלָמִים יִתְהַדּוּ יִתְהַדּוּ .

עַלְבָּן וְעַלְמָה תְּאוּמִים בִּיפִים
שׁוֹרְסִים בְּכָדוֹת בְּהַשְּׁבָל שְׁלָמִים
אֹתָה הַיּוֹתָם אֲחָדִים וְתָמִים
בְּהָם שְׁמָחִים אֶלְהִים וְאַיִשִּׁים :
גַּם הֵם בְּטוֹבָה יִבְלוּ יְמִיהָם
שְׁשִׁים בְּצָאתָם בְּכֹואָם בְּלִכְתָּם
גְּפַן עֲנֵפָה מְנֻת נְחַלְתָּם
פְּרִיה עֲנָכִים תְּמוֹרָת בָּאָשִׁים :

אָמָם בְּשִׁמְעֵי עַל רֶגֶל עַמְּדָתִי
אֶל בָּצְבִּי נָחַשׁ נְחַפּוֹ לְרַכְתִּי
צִתְתִּי וּמַרְחֹק טָרֵם אֲגִיעַ
לִיתְ חַנּוֹתָם הָר נְשָׁפָה רְאִיתִי
וּ קְוֹל חַמּוֹן שְׁלוֹ חֹזֶג שְׁמָעָתִי
וְסָמֵךְ יָעַלְתִּי עַם רַב עַד בְּלָתִי חַקְרִי
אַעֲמֹד אֶל תְּחִתָּתוֹ לְנוֹוחַ
גַּעַן וְהַנֵּה בָּא גַּם זֹאת הַפְּעֻם
אִישׁ אֲשֶׁר מַרְאֵשׁ קָרֵם רְאִיתִי
חוֹזֶק בְּצִיצַת רָאֵשׁ וּבְיַאֲנִי
מְעוֹן חַתּוֹנָה זוֹ הַוָּד מְכַלֵּל יְפִי
כָּבֵוד בְּהִכְלָוִו כָּלּוּ יְבִיעַ
לְתוֹךְ אָסִיפָה עַם עַם מְכַתְּפָה
גַּהְהָ בְּבֹואִי שְׁמָה
וְרָאֵתָה עַינִי יְקָרָה וְהַדָּר
שְׁזַוְן וְגַיְלָה שְׁבָעָתִי
קְוֹל תְּרוּעַת הַשְּׁמַקָּה יְצָהָלוּ
עֲזָמָדִים בְּבֵית
זְמַחְרִישׁ הָיִיתִי
מִיד וּמִשְׂטָאָה עַל מְרֹאות אֱלֹהִים
פְּהָה וּמְבִיט לְרֹאות זוֹ הַפְּלָאָה
יְבָעֵל הַשִּׁיר רְגֵה פְּצָחוֹ
דְּרָד וּשִׁיר לְכָבֹוד חַתּוֹ פְּתַחְוֹ

תְּנַזֵּן יָדֵיר אֶל חַי בִּשְׁלָמָה מֶלֶךְ
עוֹהֶה תְּהִלָּה לְךָ יְעַן חֲבַתָּה
לְשִׁמְעָךְ נָא יְלָךְ
נְצָחָה גְּבוּל עַוְלָם עַד אַפְסִי אַרְצָן
וּדְכָאָדִיה עַס יְצָרָךְ נְלַחֲצָן
לְבָקָר בָּל פָּרָץ
יְחִיק מָאֵד בְּרָחוֹק מְרָבָה קִשְׁתָּה
אָם בָּאָרֶחֶת רָע אֶל טָוב לְגַנְשָׁת

יְחִלָּף פֹּתַע עַל פָּנֶיךָ רֹוח
בֵּית חִמּוֹנָת אִישׁ עֹזֶר מְנֻגֶּד
יָבָב וּבָא לִגְעַע בַּי וַיַּעֲרֵנִי
סָמֵךְ מַה לְהַגְּדֵס? בֶּן יְפָצָה פִּיהוּ
שְׁאָזְגָּד וּשְׁמָעָם בְּנוֹר עַם נְכָלָל
לִיל, וּמְן, עֹזֶב, הֹזֵף וּמְצֻלָּתִים
דְּגַנְּיוֹתָם בְּלָם יְגַעֵמִי
לְהַקְתָּה שְׁרִים קּוֹלָם יִשְׁמְיעֵוּ
תַּקְהַמּוּן שְׁרִים פִּיהם יִבְיעֵוּ
לָם בָּאִישׁ אָחָר פָּנוֹ לְלִכְתָּה
הַר אָשָׁר מְנֻכָּח
נְצָה נִסְלָה זוּ הַעֲולָה שְׁמָה
עַבְרוּ מִזָּה לֹא הָטו אַרְחָה
קוֹל הַמּוֹלְתָּם לֹא נִתְעַורְתָּה
זֶה אָמָור מְדוּעַ

שׂוא . הַלֹּא יָדַעַת
יּוֹם בְּשׂוֹרָה לְנוּ
לִל שֶׁנִּי רְעִים יְחִר נִצְמָרוּ
עַם בְּהַיּוֹם עַת הַזָּרִים הַגְּיָע
רֵד וַיָּקֹן שָׁב יִשְׁיָּש וְעַלְם
זֹור . בְּתוֹלָה . טָף . נְשִׁים יִגְּלוּ
רְחָח וְגָר בָּאָרֶץ שְׂוִישׁ יִשְׁיָּשׁ
עֵיד וְהַפְּלָךְ בְּלָה שְׁמָחָה .
אָוֹתָךְ רָאִיתִי
לְךָ לְרוֹחָ יּוֹם בּוֹדֵד בְּטוֹהָ
צְדָךְ שָׁוכֵב אֹוְבֵב לְנוֹחָ .
לְדָה וּנְא הַקִּיצָּה
נְא עַלה הַהְרָה
מִשְׁבְּנוֹת מִבְּטָחִים בּוֹ נִמְצָאוּ
מִזּוֹן וְהַיְלֵל מֶלֶךְ
זַיְן מִפּוֹאָר הוּא סָפָן בָּאָרֶץ
חַח וּכְפָתָור בְּשִׁשְׁר נִישְׁוּחָ
הַדְּבָר מִסְבֵּקְלָע לְפִנִּימָה
יָד אָמַן חַכְם דָגֵל הַקִּינָה .
נְאָה קְבָצָת נְכָבְדִי עִם קְדִישָׁ
דִּים קָצִינִים וְגָדוֹלִי הַעֲירָה
מְלָאו מִפָּה לְפָה הַבַּיִת
נְא עַפְרִים עַל כְּסָאות יִשְׁבוּ

וְיַעֲשֵׂה כָּבוֹד יְהוָה כִּזְבָּרָה
כָּוֹבֵד מְרוּם אֹור לֵא יְהֻלוּ
אָים לְעִמָּת אֹופֶל וְחַשְׁךָ
חַר וְחַמָּה מַול יְפִים קְרָדוּ
מְבָרוֹלָח זָק הַמָּה נְגָרוּ
שָׁאַיְשׁ לְרַעַת אָוֹר יְבִיעַ
בָּנָא פְּקַח עַין וַרְאָה הַבִּיטָה
טַנִּי תָּאוֹמִים אַלְהָ
נָה וְיִשְׁכַּל בָּמוֹ

היום להשתתק שק יצאת הוצאה
גנות וفردסים נגד ראיית
פתחותם לעממתם הלה לבתי
אצל גבולם ובתוכם ירדתי
במקום נאות דשא עיר צומח
עצם ובכל מין שיח
עוישה פרי נחמד טוב לעינים
מתוק לנפש איש מרפא לעצם
שם ערנות בשם
אושן חבצלת ציצים ופרח
שם נתנו הדוראים כל ריח
שם בריכות מים
שבר ואגמי נפש
נהל ומי מבוע
הומות לאות נויטים בלתי קול רעם
חוילבים גלח-סיתות נזין
תוך מעגולותיהם כי לא נודע
עד פי מפקים מן חורים החוצה
עלים למעלה אל מקום גביה
עוד נזלים כרביבים זרוף ארץ
דרך מקורות הם שביהם ללכת
שם נתיבות פונות אל כל רוח
קדמה וצפונה ימה ונגביה

וזבב רחוב ידים
צופה לאם הדרה
ארכו מלך העז
כיפה ומיפה חומותיו נישגו
תדרהר הרס וברוחש שטה ואבן
שטים בכו היוצר
שםה בדליותיהם ישבונו
צפור ועוף שמנים
עיט וכל בנה זמיר יטמייע
צפוז ושריר יביעו
שם בלתה נפשי שם נכספה
ליישב להסתופף לניצוא מרגוע
בדר בצל שיחים בטח ישכנת
לי ערבה ישינה כי בן האבות
יגל אדם עת סר לראות
פרדים נאה בנוה הטוב
תוך גן רוח כל עין רטווב
תשיש נפשו לבו ישמה
יתאו לשוט ארכו רחבו
שםה לנור ליטע נוה
שם במנוחות נפשו יrhoה
ינום יגון עצב ימח
ובעוד חייתי שם שקט בותח
עליה ותרדמה עלי נפללה